

سفرنامه حجج از یک ناجر ایرانی

از راه روسیه و عثمانی

۳

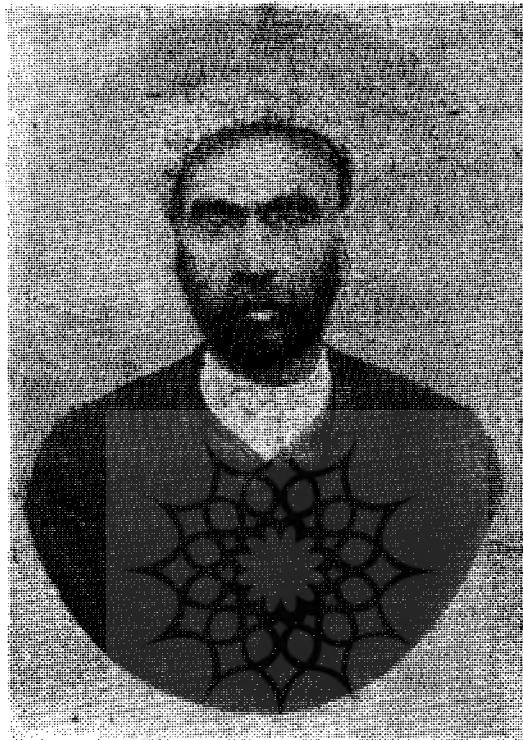
قوچان، شهر بسته‌ معظم، بیلان(۲) های و سیع انداخته‌اند. هر بیلانی از ابتدا تا انتهای نیم فرسخ طول دارد. تمام این طرف [و] آن طرف اشجار غرس نموده‌اند. لکن آبادی چندانی ندارد. به اندازه نوشته‌شهر که برداشته‌اند صد هزار جمعیت لازم دارد علاوه بر اهل خودش، تا آباد شود. خیابان عشق آباد، آباد است. طرف مشهد و سبزوار تا نصفه خیابان دکان و آبادی است مابقی ویران افتاده است. لکن از شدت اشجار. فرسخ در فرسخ مثل یک پارچه زمرد اهالی اسمش را گذاشته‌اند « شهر سیز ». با وجود اقتدار حکومت « عبد الرزاق خان » و کردخانه [؟ کرد خانی]، ادارات و مدارس منظمی داشت که رفته‌یم و بازدید ننمودیم. بعمر جهت پس از حرکت از قوچان، منزل اول « تازه کند » است. پنج فرسخ مسافت است. مال عوض نموده آمدیم.

« امامقلی‌ها » توقف ننموده رسیدیم « داش آراسی » [که] در میان کوه واقع است و پای کوتل (۳) است در قهوه خانه پائین آمده پلو از قوچان همراه بود شام صرف شده خواهد بودیم. صبح حرکت نموده پیاده بطرف کوتل [به] تخمین دو فرسخ پیاده رفته‌یم بواسطه خرابی راه واهمه کردیم سوارشیم. راه که قدری بهتر شد سوارشده دو ساعت به ظهر مانده رسیدیم [به] با جگیرها (با جگیران). با جگیر ایران، قریه است در کمال آبادی، پانصد (۵۰۰) خانوار جمعیت دارد. بازار سر باز، از همه قسم کسبه دارد. قهوه خانه‌های مفصل، ادارات از تملک رفخانه، پستخانه، نظمه، بلدی (بلدیه) وغیره دارد. گمرک خانه‌مفصلی دارد. تمام بازار [و] کوچه‌ها [را] چراغ زده‌اند. پلیس — های منظم. از هر جهت بد نیست. در مدت پانزده سال قبل [اینچه را] دیده

(۱) حاج علی اکبر میلانی (۲) بلوار منظور است

(۳) کتل (بر وزن دول) برآمدگی ذمین، تپه.

بودم جای خرامی بود، آبای وسکنه نداشت ولی حال از هر جهت آباد است .
 پس از یکی دو ساعت که در قهوه خانه راحت نمودیم به نایب گاری خانه اظهار
 شد که مال بسته ما را حرکت بدھند . با کمال بی اعتمانی فرمودند :
 « ۲۴ ساعت باید در اینجا بمانید »

پرسنل کاه علوم انسانی و مطالعات اسلامی

حاج محمد علی حسین زاده نویسنده سفر نامه

ما هم اطاعت امر نموده دیگر حرفی نگفته شب دابا کمال خفت در
 قهوه خانه بس بر دیم . فرا دو ساعت از روز گذشته مال بسته سوار شدیم .
 یک نفر [از] اجزای گمرک که عیاش مربیش بود با ما سوار شد که به دکتر
 خانه « سر حد روس برود جهت معالجه . بین راه قدری صحبت نمودیم تاریخ دیم
 به محلی که آن شخص اظهار نمود که این سنگ که در بغل کوه نصب است
 نشانه خاک روس وایران است اذاین خبر خیلی پریشان شده افسوس خوردیم .
 با هزار حسرت و اندوه وطن عزیز را وداع گفته وارد خاک روسیه شدیم نه
 خاک روسیه ، بل که خاکی که از ایران به جبن و تهدی تصرف کرده [اند] .
 قدری راه که آمدیم در اول خاکش « دکتر خانه » مفصلی ساخته یک نفر دکتر

روسی پاچند نفر اجزاء نشسته بودند . به رسیدن مآمده « باش بليط » (۱) مارا گرفته اخضنا نمودند . خودمان را هم بازدید نموده نوشته‌ی « صحیه » بدما داده‌ردد شدیم . [به] تخمین نیم فرسخ از دکتر خانه که رد می‌شود می‌رسد به باجگیر روس .

باچگیر ، آبادی چندانی ندارد . جمعیت بقدر بیست خانوار دارد بعضی روس هستند بعضی ایرانی و قفقازی که قهوه‌خانه و دکان دارند جهت مسافر . به رسیدن ، اسباب « های » ما را باز نموده تفییش نمودند « باش بليط » را « قل » (۲) کشیده و دشده‌آمدیم . آمدیم یک فرسخ به « قورت شو » گاری شکست به قسمی که پرهای « تکر » (۳) تمام ریخت . ماندیم معطل . علاجی ندیده . آقا میرزا عبدالله به اسب گاری سوار شده رفت خبر نماید گاری بیاورند . بنده قدری مانده دیدم خبری نشد . پیاده را افتاده در آن هوای گرم که مفزس آدم را خبر می‌نماید . مشهدی محمد حسین را گذاشتم سراسباب (ها) ، آمدم . به چه حالت فلاکت ؟ از تشنگی زبان از دهان بیرون آمده . دیدم نه اسب استونه گاری . بعد از جنجال زیاد ، یک نفر حرکت نموده چوب و ریسمان زیادی برداشته بفت بعد از دو ساعت گاری راه وارد کردند ، گفتند : « باید شب را در اینجا بمانیدما بر ویم باز عشق آباد گاری بیاوریم ». « قورتی شو » جایی است آباد . از ایرانی هاندارد . سوای گاری خانه که دو کمند اسب و دونفر مهتر روس [؟] زیاد دارد . آمی که بشود خورد ، ندارد . گرم و متغرن [است] و پشه‌ی زیادی دارد که شخص نمیتواند یک ساعت تاب بیاورد . دیدیم فایده ندارد نه گاری است و تهاب . رفقیم پستخانه روس یک « کروت » (۴) کرایه کرده هر آدمی یک مثات و ۱۵ کپک . سوار شدیم سه فرسخ راه است تا عشق آباد . یک ساعت و نیم راه راطی نموده دو ساعت به غروب یوم ۷ رمضان وارد عشق آباد شدیم .

عشق آباد ، بالنسبه به سابق کردیده بودم خیلی آباد شده تمام خیابان - ها را مستوه [؟ مسطوح] نموده تا « وغزال » (۵) راه آهن ، خرابه و بایر بود . حال تمام ، منزل و کاروانسر او مقاذه ساخته‌اند . خیلی ترقی نموده .

(۱) باش بليط : تذکره

(۲) قل کشیدن : به قتح اول تصویب و امضا کردن تذکره ،

(۳) تکر : بر وزن اثر چوبی که

باری در سرای « حاج محمد تقی میلانی » یک اطاق گرفته با دو « قروات »
 (۱) شیبی یک میانه کرايه گرفتند . پنج شب توقف نموده . دو سه شب تئاتر
 رفته ، بلیط سی (۳۰) کپک سیموتو گراف و بعضی نمایشها دیگر دادند .
 یوم نهم رمضان جناب میلانی و اسکوئی وارد شدند . در خصوص حرکت از
 کدام طریق ، گفتگو شد . جناب حاج محمد جواد تاجر هم تشریف داشتند
 رأی از طریق سمرقند و تاجکستان به طرف « ویانه » رأی داده شد . دوازده روز
 از عشق آباد الی ویانه راه است . تمام خط آهن . از ویانه به اسلامبول هم
 با خط آهن ۲۴ ساعت ، دریارا به هیچ وجه نمی بیند . کرايه تا « ولادچسکی »
 پرو : ۹۰ میانه - افرای : ۴۷ میانه و نیم - تریت : ۳۱ میانه . از « ولا-
 چسکی » به « ویانه » افرای : ۲۱ میانه . (۲)

قرار شد که از طریق « ویانه » حرکت نمائیم . « باش بلیط » ها را
 برایم قصر [قنسول] خانه که قل بکشند . بلیط های مارا قل کشیده هر آدمی
 یک میانه دادیم . نیم میانه جهت قل کشیدن و نیم میانه جهت اعانه مدرسه
 ایرانیان . از قضا در باش بلیط جناب اسکوئی که در مشهد گرفته بودند اسامی
 عیال ننوشتند . قنسول (قونسول) اظهار کرد :

- در آخر جنگ نهاد ، اسباب زحمت شما خواهد شد .

بعد از مذاکرات زیاد ، قرار شد که « باش بلیط » تازه ای بگیرند .

(قونسول) ، باش بلیط تازه نوشته داد . باید پلریس مستر [پلیس مستر] عشق
 آباد قل بکشد . در شهر نبود . رفته بود « فیروزه » . سه چهار روز طول داشت
 تا به قل برسانند . باین واسطه نفعه های طریق ویانه بهم خورد . قرار شد
 که از طریق بادکوبه مسافرت نمائیم و ما حرکت نموده در بادکوبه منتظر
 حضرات باشیم . لهذا یوم چهارشنبه ۱۲ رمضان ساعت ده روس ، وغزال رفته
 با ماشین پشتوای (۴) بلیط کر سنا و اسکه گرفته حرکت کردیم . کرايه ماشین:
 پروای : ۱۲ میانه ، افرای : ۸ میانه و ۷۰ کپک ، تریت : ۵ میانه و ۸۰
 کپک . بلیط افرای گرفته روانه شدیم . دو « استانسیه » (۴) که مسافرت
 نمودیم . استانسیه به « کوک تپه » می رسد .

(۱) قروات . تختخواب

(۲) پروای ، افرای ، تریت . بتر تیپ درجه یک و دووسه قطار .

(۳) پشتوای :

(۴) استانسیه یا استانسیا یعنی ایستگاه Station

گوک تپه، از شهرهای ترکمانان بوده. در آنجا مدتی روس دخواسته
و تلفیات(۱) زیادی از روس شده. پس از فتح کوک تپه، مجسمه ترکمنها و سالداران
را از جودن [چدن] ریخته [اند] که با هم مشغول محاربه هستند. اطاق
دیگری از اسلحه(های) انتیقه (عتیقه) قدیم امثال ذره، کلاه خود، شمشیر،
سپر وغیره نصب نموده‌اند. با غرفه مفصل، گل کاری، مستحکم‌ظرف در آنجا قرارداده‌اند.
ماشین بقدر یک‌ریبع ساعت توقف نموده پائین آمده تماشا نمودیم. بعد (را)
حرکت نموده بین راه هر نیم ساعت راه نیم استانیه دارد. که در آنجا توقف
نمی‌نماید. یک ساعت که سیر می‌نماید استانیه است که به ملاحظه آباد محل
و گرفتن بار از ده دقیقه الی یک‌ریبع توقف می‌نماید! تمام استانیه‌ها آباد،
رسانه‌ها از همه قسم مأکولات، مطبخهات، مشروبات، فواكه موجود.
شیر، کره. هر چه شخص خیال نماید (۲)، حاضر است. مخصوصاً هندوانه‌
های خیلی خوب دارد. هر دانه که نیم پوت وزن دارد — یک عباس مناط
می‌دهند.

به هرجهت، سیر از عشق آباد الی کرسناو دسکه، ۱۸ ساعت شد. یوم
پنج شنبه سیزده رمضان یک ساعت از روز گذشته وارد کرسناو دسکه شدیم.
کرسناو دسکه، شهریست کوچک، در دامنه کوه سیاهی که اصلاً گیاه
نمی‌روید و از شدت گرمی انسکها یش سوخته وسیاه شده و آب هم ندارد.
از یک و غزال، آن طرف [تر] با لوله آب کشیده آورده‌اند. کنار بحر خزر
واقع است که دو طرف آب است دو طرف کوه. جای تعيش نیست ولی ظاهر شردا
خوب ساخته‌اند. که در نظرها جلوه می‌نماید. خیابان‌های دور دامنه کوه کشیده‌اند.
این طرف [و] آن طرف مغازه‌ها، هوتیل(۳) ها ساخته‌اند. قازارمه جای
سالداران و توپخانه و ذخیره خانه‌ها و آلات حریمه‌اش بظاهر زیاد است اشجار
و باغهای قشنگ خوب، گل کاری — با یافته کوه است آب ندارد — ساخته[اند].
از استانیه الی جلو دریا که محل اقامت مسافر است، یک ربع فرسخ شرعی
است. در شکه دیده نشستیم رفته‌یم جلو دریا. شخص ترکی هبست و امین الرعایا
لقب دارد. قهوه خانه دارد. خواراک هم دارد و جای اقامت مسافر هم دارد
ولی خیلی کثیف. هر که نماید برود است (۴) که شخص مطمئن به
خودش و اثایه‌اش نیست چون وضع را برخلاف میل دیدم. بنده رفته در هوتیل
لندن یک نمره گرفته امیاب (ها) کشیده بردیم. بعد از چاچی و ناهار سه
بچیه در صفحه ۱۲۹

(۱) یعنی «تلفات»

(۲) خیالش بگیرد و میلش بکشد